INTENCJE MSZALNE

/15 września – 22 września 2013 roku/

XXIV Niedziela Zwykła 15 września 2013 r.	7.30	++ Rozalia i Wiktor Ptak, córka Elżbieta
	9.00	++ Anna i Władysław Cyganik, Ryszard syn
	10.30	Dziękczynna z prośbą o Boże bł. i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla Weroniki w 16 urodziny
	12.00	Dziękczynna w 50r. ślubu Jana i Janiny z prośbą przez wstawiennictwo Matki Bożejo zdrowie i Boże błogosłwieństwo
	18.00	++ Bożena i Tadeusz Kurpaska
Poniedziałek 16 września 2013 r.	7.00	O Boże bł. i opiekę Matki Bożej dla Olgi
	18.00	+ Bogusław Zych – o radość życia wiecznego
Wtorek 17 września 2013r.	7.00	++ Marek Bulka w rocznice śmierci, Marian ojciec
	18.00	+ Anna Wyżga w 5 rocznicę śmierci
Środa 18 września 2013 r.	7.00	+ Jan Waligóra
	18.00	+ Alicja Solawa w rocznicę śmierci
Czwartek 19 września 2013 r.	7.00	++ Honorata, Józef, Aleksander Oksiuta
	18.00	+ August Baczyński
Piątek 20 września 2013 r.	7.00	O powrót do zdrowia dla Juliusza Waksmańskiego i Boże bł. dla całej rodziny
	18.00	+ Danuta Latała – od przyjaciół
Sobota 21 września 2013 r.	7.00	Dziękczynna w 9r. ślubu Moniki i Rafała – o Boże bł. i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy
	18.00	++ Wacław Kowalik, Anna żona
XXV Niedziela Zwykła 22 września 2013 r.	7.30	++ Franciszka, Wojciech, Urszula Czepiec
	9.00	++ Helena Krzanowicz w 8r. śmierci, Teresa Kożbiał w 28r. śmierci, Tomasz Habas
	10.30	++ Agata i Ludwik Sosnińscy
	12.00	++ Helena i Marian Pyż
	18.00	++ Helena Zatorska z córką, wnuczką i zięciem

SPOTKANIA GRUP PARAFIALNYCH:

Ministranci oraz lektorzy – poniedziałek o godz. 18.30

Grupa młodzieżowa - -Oaza – piątek, godz. 19.30

Parafia Rzymskokatolicka ***Matki Bożej Nieustającej Pomocy,***
ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel./fax (0-12) 626 04 53, http://www.mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedziele i święta 7.30, 10.00, 12.00, 18.00; **w dni powszednie:** 7.00, 18.00
Spowiedź Św.: codziennie przed Mszą Św.; **Sakrament Namaszczenia Chorych:** o każdej porze porze
Kancelaria Parafialna: codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 31 (252) * 15.09.2013 r.

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

PIERWSZE CZYTANIE
Czytanie z Księgi Wyjścia

Gdy Mojżesz przebywał na górze Synaj, Bóg rzekł do niego: Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, którywyprowadziłeś z ziemi egipskiej. Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulanego z metalu i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej. I jeszcze powiedział Pan do Mojżesza: Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpalił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem. Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać Pana, Boga swego, i mówić: Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiądą ją na wieki. Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.Dz 5,12–16

DRUGIE CZYTANIE
Czytanie z Pierwszego listu świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Dzięki składam Temu, który mię przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, ongiś bluźniercę, prześladowcę i oszczercę. Dostąpiłem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomości, w niewierze. A nad miarę obfitą okazała się łaska naszego Pana wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego.

EWANGELIA
Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie. Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła. Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Albo jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata z domu i nie szuka staranne, aż ją znajdzie. A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam. Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca. Powiedział też: Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyń mię choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się

głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przyprowadźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę. Lecz on mu odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął a odnalazł się.

Wyznanie wiary – wyróżniona forma modlitwy

Chrześcijanin odmawia wiele modlitw. Zna „Ojcze nasz" i „Zdrowaś Maryjo", bierze do ręki różaniec lub koronkę do Miłosierdzia Bożego, modli się do świętych słowami litanii lub nowenny, śpiewa pieśni i uczestniczy w nabożeństwach. Jakie miejsce w tym bogactwie modlitw, z których korzystamy, zajmuje odmawianie Wyznania Wiary? Credo powinno zajmować wyróżnione miejsce pośród innych form modlitewnych. Nie jest to prośba ani dziękczynienie, lecz wyznanie wiary. Gdy człowiek odkryje wielkość i głębię tego tekstu, streszczającego w sobie całą Biblię, wypowiada kolejne artykuły wiary z całym zaangażowaniem umysłu i serca.

Odmawianie Credo codzienną modlitwą

W tradycji, pielęgnowanej od wielu pokoleń i ciągle żywej w wielu domach, Skład Apostolski należał i należy do tzw. pacierza, a więc najbardziej podstawowych i najczęściej odmawianych modlitw. Dla niektórych chrześcijan pacierz jest jedyną modlitwą, którą codziennie odmawiają. Inni odeszli od tej tradycji z różnych powodów. Jednym z nich mogły być trudności, jakie sprawiało im powtarzanie każdego dnia tekstu, w którym o nich nie prosili ani za nic nie dziękowali, tylko powtarzali, że wierzą i w co wierzą. Po co dziś znów powtarzać, że wierzę, skoro mówiłem to wczoraj i przedwczoraj?

Pytanie to jest bardzo ważne. Czy rzeczywiście trzeba każdego dnia ustami wyznawać swoją wiarę? W liście apostolskim Porta fidei Ojciec Święty Benedykt XVI pisze: „Nie przypadkiem w pierwszych wiekach chrześcijanie musieli nauczyć się Credo na pamięć. Było ono ich codzienną modlitwą, aby nie zapomnieć o zobowiązaniu przyjętym wraz ze chrztem. Słowami pełnymi znaczenia przypomina o tym św. Augustyn, kiedy w jednej z homilii na temat redditio symboli, przekazania Credo mówi: „Symbol świętej tajemnicy, który otrzymaliście wszyscy razem i który wyznaliście jeden po drugim, jest słowami, na których opiera się, jak na stałym fundamencie, wiara Matki-Kościoła, a fundamentem tym jest Chrystus Pan... Otrzymaliście więc i powtarzaliście to, co wiernie powinniście naśladować, co w duszy i sercu zawsze powinniście przechowywać, co powinniście na łożach waszych odmawiać, o czym myślicie na placach i miejscach publicznych, o czym także i podczas posiłków waszych nie zapominajcie, strzeżcie tego w sercu, chociaż ciało zasypia" (nr 9)

Codzienne odmawiania wyznania wiary może być dla człowieka nużące i stać się zwykłą recytacją tekstu. W taką modlitwę człowiek nie angażuje się sercem, lecz tylko ustami. By tego uniknąć, trzeba ciągle na nowo odkrywać wypowiadanie wyznania wiary jako jedną z najpiękniejszych modlitw chrześcijanina.

Odmawianie Credo to radość oglądania Boga

Inspiracją do takiego przeżywania wyznania wiary są przeżycia apostołów po zmartwychwstaniu, a wśród nich radość z tego, że mogli Go ujrzeć. Pan Jezus wyjaśniał, że ludzie czystego serca będą oglądać Boga (por. Mt 5,8). Jest to najpierw oglądanie poprzez wiarę. Wiele uwagi poświęca temu tematowi Ojciec Święty Franciszek w swej pierwszej encyklice o wierze. Kiedy człowiek mówi, że wierzy w Boga, to w tych słowach zawarty jest początek „widzenia Boga". Wiara jest bowiem czymś więcej niż teoretyczną wiedzą. Kiedy człowiek w czasie Mszy świętej, w czasie odmawiania różańca lub w indywidualnej modlitwie wyznaje poszczególne prawdy wiary, jego myśl, uwaga i serce są skierowane ku Bogu.

Tekst Credo ukazuje człowiekowi prawdę o wszechmocnym Stworzycielu i Ojcu, o Jego Jedynym Synu, który stał się człowiekiem, o Duchu Świętym, osobową Miłością jednoczącą Ojca i Syna, o Kościele świętym i bogactwie darów, które Chrystus mu ofiarował. Takie wyznanie to coś więcej niż tylko słowa. Gdy człowiek pozwala się prowadzić wierze, jego oczy są coraz bardziej utkwione w prawdziwym Bogu i Jego Kościele. Wiarą spotyka Boga, wie, że Bóg jest tu i patrzy na niego z miłością. On również patrzy na niewidzialnego Ojca, Syna i Ducha Świętego. Usta wypowiadają słowa, które wyrażają wiarę, a serce zanurza się w Bogu, o którym mówią usta. Wtedy wyznanie wiary staje się także pieśnią miłości.

Odmawianie Credo to śpiew miłującego serca

Inspiracją do takiego przeżywania „Credo" jest fragment księgi Izajasza proroka: „Chcę zaśpiewać memu Przyjacielowi pieśń o Jego miłości ku swojej winnicy!" (Iz 5,1). Każdy fragment wyznania wiary opowiada o miłości Boga. Bóg jest miłością i stworzył świat z miłości do człowieka. Syn Boży stał się człowiekiem z miłości do nas. Miłość kierowała Jego krokami przez całe życie. Miłością jest Duch Święty, który od Ojca i Syna pochodzi. Z miłości trójjedynego Boga zostały nam ofiarowane niezwykłe dary: Kościół święty, a w nim odpuszczenie grzechów i życie wieczne. Mając tę świadomość można odmawiać Credo jako najpiękniejszą pieśń o Bogu i Jego miłości do ludzi. Ta pieśń ma dwanaście zwrotek, a każda z nich, stanowiąc osobny artykuł wiary, powoduje drżenie serca i radość duszy, budzi nadzieję i ukazuje perspektywę życia, mobilizuje do tego, aby z tą radosną nowiną o Bogu i Jego miłość iść do świata, uzdalnia człowieka do tego, aby iść do świata i być w nim świadkiem Chrystusa. Jest to nowa pieśń, którą mogą śpiewać tylko nowi ludzie, ci, którzy prawdziwie uwierzyli i poszli drogą, którą wiara im wskazała.

Odmawianie Credo to moc do zwyciężenia zła

Chrystus zachęcał swoich uczniów: „Miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat" (J 16,35), a św. Jan wyjaśniał, że przez wiarę mamy udział w tym zwycięstwie: „Tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara" (1 J 5,4). Również św. Paweł tłumaczył, jak niezwykłe znaczenie ma wiara wyznawana ustami: „Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia" (Rz 10,9-10).

Wyznawanie wiary ma ogromny wpływ na całe życie człowieka. Im gorliwiej człowiek tę wiarę wyznaje, tym bardziej staje się ona mocna. Dotyczy to również odmawiania Credo. Św. Ambroży pisał: „Ten Symbol jest pieczęcią duchową, jest medytacją naszego serca i jest jego jak gdyby zawsze obecną obroną. Jest niewątpliwie skarbem, którego strzeżemy w naszym sercu". W podobny sposób znaczenie Symbolu ukazywał św. Augustyn: „Otrzymujecie formułę wiary, zwaną Symbolem. Kiedy już ją przyjmiecie, opieczętujcie nią serce i po cichu powtarzajcie ją codziennie. Zanim zaśniecie, zanim wyjdziecie, uzbrójcie się w wasz Symbol".

Symbol, a więc dwanaście artykułów wiary, wypisane w sercu i wypowiedziane ustami, są jak zbroja, która broni człowieka przed pokusą złego i jak broń, która uzdalnia walczącego do zwycięstwa. Jednym z przykładów takiego przeżywania wyznania wiary jest postawa św. Wincentego a Paulo. W pewnym okresie swego życia przeżywał on czas ciemności i wielkich pokus przeciw wierze. „ U kresu sił Wincenty przepisał «Wierzę w Boga» i papier ten umieścił na sercu, mówiąc Panu Bogu, że ilekroć napastowany przez szatana przyłoży rękę do piersi, będzie tym samym mówić, że ze wstrętem odrzuca napastnika" (H. Lavedan, Powiernik galerników, 87).

Wypada powtórzyć tu słowa św. Jana Apostoła: „Tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara" (1 J 5,4).

Symbol wiary to skarb, który sobie przekazujemy

Gdy katechumeni przygotowują się do przyjęcia sakramentów chrześcijańskiej inicjacji, Kościół przekazuje im w specjalnych obrzędach dwie modlitwy. Pierwszą jest Symbol wiary, a drugą modlitwa Pańska. Obydwie są streszczeniem Ewangelii, obydwie należą do największych skarbów, jakie Kościół posiada i tymi skarbami się dzieli. W obydwu kryje się moc zdolna przemienić życia człowieka, ubogacić życie rodziny, nadać nowy dynamizm życiu wspólnoty parafialnej.

Oby po przeżyciu Roku Wiary Skład Apostolski stał się dla wszystkich członków wspólnot parafialnych umiłowaną modlitwą i jedną z najpiękniejszych, jakie odmawiają. Obyśmy wszyscy nadal odkrywali piękno tej modlitwy, opowiadającej o Bogu i człowieku, wprowadzającej każdego z nas w świat miłości, która wszystko zwycięża.

Źródło: www.rokwiary.diecezja.pl, red.BK

Ogłoszenia Parafialne

- Dziś wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej. Obchodzimy też Dzień Środków Społecznego Przekazu. Kalendarz liturgiczny tygodnia:
- w poniedziałek wsp. śśw. Męczenników Korneliusza papieża i Cypriana biskupa – w srodę święto św. Stanisława Kostki – patrona Polski, zwłaszcza polskiej młodzieży, w piątek wsp. Św.. Andrzeja, Pawła i towarzyszy – męczenników z Korei, w sobotę święto św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty

- We wtorek o 19.00 spotkanie z kandydatami do bierzmowania klasy III gimnazjum i I ponadgimnazjalna.

- W środę po wieczornej Mszy św. Godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy. W czasie adoracji okazja do spowiedzi świętej.

- W czwartek 12 września o godz. 16.00 z parkingu pod kościołem, wyruszy z naszej parafii pielgrzymka na Ziemię Kłodzka i Sudety. Zbiórka pielgrzymów o godz. 15.30

- Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła, rej. ul. Brzezińskiego a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rej Cmentarza.